

310 Poděkujme Kristu Pánu

transpozice 2

1. Po - dě - kuj - me Kristu Pá - nu za kaž - dou tu je - ho sva - tou rá - nu,
že pro je - ho u - muče - ní na - vě - ky jsme s Bohem u - smí - ře - ni.

2. Ponížil se, přišel z nebe,
aby získal, duše hříšná, tebe,
a svou lásku nesmrtelnou
zpečetit jde smrtí spasitelnou.

4. Její duše vyvolená
ví, v čem je té svaté krve cena,
pro smutek však stále těžší
ani slůvkem syna nepotěší.

3. Matka žalem ruce spíná,
vidí svého zmučeného syna,
jak on, všemi opuštěný,
prolévá krev nevýslovné ceny.

5. Kriste, pro své umučení
rač nám dáti hříchů odpuštění,
odvrať od nás věčný plamen,
uchovej nás, Jezu Kriste. Amen.

2. Po - ní - žil se, přišel z ne - be, a - by zí - skal, du - še hříš - ná, te - be,

a svou lás - ku nesmrtel - nou zpe - če - tit jde smrtí spa - si - tel - nou.

3. Mat - ka ža - lem ru - ce spí - ná, vi - dí své - ho zmuče - né - ho sy - na,

jak on, vše - mi o - puště - ný, pro - lé - vá krev ne - výslovné ce - ny.

4. Je - jí du - še vy - vo - le - ná ví, v čem je té sva té kr - ve ce - na,

pro smu - tek však stá - le těž - ší a - ni slův - kem sy - na ne - po - tě - ší.

5. Kris - te, pro své u - mu - če - ní rač nám dá - ti hří - chů od - puš - tě - ní,

od - vrať od nás věčný pla - men, u - cho - vej nás, Je - zu Kris - te. A - men.